

Revista de Revistes

per
C.

ESTUDIS SOCIALS SOBRE LA MORTALITAT INFANTIL.

L'*United States Children's Bureau*, des de fa temps, s'ha dedicat a portar a terme un pla de recerques sobre la mortalitat infantil, els resultats de les quals han estat publicats en diferents publicacions.

El Dr. R. M. Woodbury, antic cap de la Secció d'Estadística de l'esmentat *Bureau*, ha publicat fa poc un llibre ¹ en el que ha reunit les dades principals, ensems que fa l'exposició dels resultats més importants obtinguts. Com apèndix a la dita obra, hi ha un estudi de conjunt de la mortalitat infantil a Nova Zelàndia (en la zona on és organitzat el registrament de la natalitat) i als Estats Units.

El percentatge de la mortalitat a Nova Zelàndia (sols en la població blanca) és, com se sap, la més baixa que existeix. El que es deu en aquest percentatge, al clima, a la vigoria de la raça, a la relativa absència de grans empreses industrials i a les mesures legislatives i educatives no és pas fàcil de precisar. El que resta clar, però, és que el factor clima s'exagera fàcilment i, per tant, les grans diferències que s'observen en llocs diferents d'una mateixa contrada o de països allunyats l'un de l'altre, poden ésser reduïdes per l'acció de l'home.

Les causes essencials que contribueixen a engrandir aquestes diferències, són les malalties respiratòries i la diarrea, i les variacions d'un any a l'altre (que podrien atribuir-se a causes climàtiques o a altres independents de la voluntat humana) són més considerables en el darrer grup que en el primer.

El Dr. Woodbury estudia les estadístiques del seu país, que poden comparar-se aiximateix amb

les d'altres, especialment d'Europa, en les quals es remarca una notable disminució de morts per diarrea estival infantil, molt més accentuada en moltes nacions que a Espanya, ço que demostra la natura preventiva de la mortalitat per aquesta causa, a despit del clima i d'altres factors epidemiològics.

Dóna l'autor explicacions de la intensa campanya feta a Nova Zelàndia, esmentant com model l'àrea urbana de Dunedin, que, registrant uns 1300 naixements per any, tingué una escassa proporció de morts infantils per diarrea estival des de 1922 a 1924. El problema gairebé quedà reduït a les morts ocorregudes en el primer mes de vida, car, mentre en 1924 de 1000 infants nats en moriren 24 durant el primer mes, sols hi hagué 16 defuncions en els restants mesos del primer any.

Com arreu, evitar les defuncions del primer mes s'ha trobat ésser el més ardu problema—pràcticament la xifra s'ha mantingut estacionària des de 1880—però recentment les minves gairebé imperceptibles fan creure que es poden aiximateix millorar aquestes xifres.

Els estudis fets a Amèrica tingueren per camp d'acció vuit grans ciutats industrials. En un any donat (entre 1922 i 1924) dels infants nascuts, en total 22.967, foren visitats regularment en llur domicili tots aquells dels quals es tenia la possibilitat de poder fer-los la història fins llur mort o en acabar-se el primer any.

El gran nombre de factors socials i econòmics estaven tan íntimament entrelligats que difícilment fou possible desentranyar-los.

Les dades que es tingueren en compte foren principalment l'edat, nacionalitat i ocupació de la mare, condicions en què tingué lloc el naixement, tipus d'alimentació, estat econòmic de la família mesurada pel guany del pare, interval entre el darrer part i el començament del nou em-

¹ *Infant Mortality and its Causes* by Robert Morse Woodbury, Baltimore.